

Η 1η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ - "ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ"

Αφή

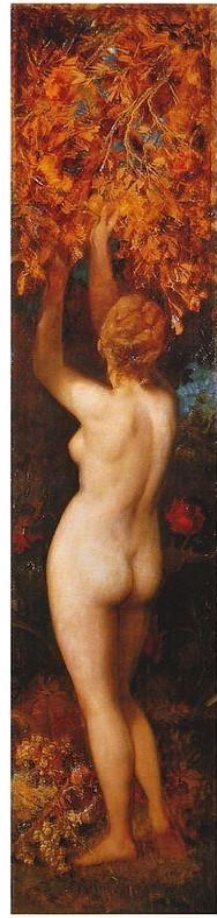
Ακοή

Όραση

Όσφρηση

Γεύση

Στον βαθμό του **Μαθητή** Τέκτονα το βασικό θέμα είναι η γέννηση και η παιδική ηλικία του τέκτονα. Ο **Μαθητής** Τέκτων αντιλαμβάνεται τον κόσμο με τις αισθήσεις του αλλά δεν προσπαθεί να αναλύσει καθώς αυτό που του ζητείται είναι μόνο να βιώσει και να αισθανθεί χωρίς δικαίωμα κριτικού λόγου. Ο ρόλος του είναι να απορροφά γνώσεις και πληροφορίες σαν παιδί που διδάσκεται να περπατά και να μιλά. Είναι ένας άγραφος πίνακας "**tabula rasa**" όπου όλες οι γνώσεις θα αποκτηθούν από την αντίληψη και την εμπειρία του. Για πρώτη φορά ο **Μαθητής** Τέκτων αντικρίζει για λίγο το φως της Γνώσης αλλά έχει ως κύριο μέλημα του να αφυπνιστεί ως προς την πνευματική διάσταση της ύπαρξης του και να βαδίζει την ατραπό εργαζόμενος με τον εαυτό του λαξεύοντας τον ακατέργαστο λίθο του.

Προχωρώντας στον **Β' βαθμό** το τυπικό του **Εταίρου** προϋποθέτει πρώτα από όλα την **Αυτογνωσία** -την γνώση του Εγώ πριν από την προς τα έξω κίνηση. Ο Τέκτονας μαθαίνει τους τρόπους και την μεθοδολογία για να εργαστεί στον εαυτό του να μελετήσει τις εξελίξεις στον τομέα της ανθρώπινης διάνοησης, συλλογιζόμενος σοβαρά την αξία της εργασίας. Βλέπουμε λοιπόν ότι ο βαθμός του **Εταίρου** αντιπροσωπεύει τον ίδιο τον υποψήφιο που εργάζεται ανάμεσα σε όλες τις δυσκολίες που τον παρεμποδίζουν στην επίτευξη της εκμάθησης και της επιστήμης. Ο **Μαθητής** πρόκειται να αναδυθεί από το σκοτάδι στο φως ενώ ο **Εταίρος** πρόκειται να βγει από την άγνοια στην γνώση.

Στον **Β' βαθμό** δεν έχουμε δοκιμασίες αλλά περιοδείες , περιοδείες του Εγώ και της Ψυχής για την δημιουργία αμετάβλητων ιδεών και συναισθημάτων ώστε να εκδηλωθεί ο απόλυτος νόμος της ηθικής και της πορείας του ανθρωπίνου πνεύματος. Με την είσοδο στο 2ο β.΄. ο Τέκτονας πραγματοποιεί 5 περιοδείες, προκειμένου να οπλιστεί με τα εργαλεία εκείνα που θα τον βοηθήσουν να φέρει εις πέρας την αποστολή του. Ο Σεβ.΄.Διδ.΄. κρούει την σφύρα του και απευθύνεται στον Αδ.΄. Δοκιμαστή " **Αδ.΄. Δοκ.΄. εγχειρίσατε εις τους δοκίμους σφύρα και σμίλη.**" Η Σφύρα και η Σμίλη είναι τα εργαλεία της πρώτης περιοδείας και εικονίζουν το πρώτο έτος της εργασίας του Εταίρου που οφείλει να διανύσει για την γνώση της ύλης και τον τρόπο κατεργασίας αυτής ώστε να την χρησιμοποιήσει για την απολείανση και την διαμόρφωση του εαυτού του βελτιώνοντας έτσι τις ηθικές και διανοητικές του δυνάμεις. Η

Σμίλη συμβολίζει την **Νόηση**, την διάκριση και την υπομονή και επεξεργάζεται τον λίθο αντιπροσωπεύοντας τις αναλύσεις και τις αποφάσεις που έχουν επικεντρωθεί μέσα στο πνεύμα μας. Η **Νόηση** είναι η ικανότητα με την οποία ο άνθρωπος συσχετίζει τις παραστάσεις που δέχονται οι αισθήσεις μας και βρίσκει ομοιότητες ή διαφορές μεταξύ τους. Ο εταίρος κρατά την σμίλη με το αριστερό χέρι πράγμα που υποδηλώνει την παθητική όψη η οποία αντιστοιχεί στην πνευματική δεκτικότητα και στην θεωρητική διάκριση (**ΣΤ.: Β -Βορράς**). Η Σφύρα απεικονίζει την θέληση ,η οποία εκτελεί τον Λόγο την ανώτερη εκείνη πνευματική δύναμη η όποια συναρμολογεί τις σχηματισμένες ιδέες και εξάγει την Κρίση και τα συμπεράσματα. Η Σφύρα υποδηλώνει την εντολή ή το παράγγελμα, την οποία ο εταίρος κρατεί με το δεξί χέρι του -είναι η ενεργητική όψη και αναφέρεται στη δραστική ενέργεια και στην ηθική αποφασιστικότητα (**ΣΤ.:J-Νότος**) .

Η σφύρα και η σμίλη συμβολίζουν την διαδικασία της τελειοποίησης του εαυτού μας και της ανθρωπίνης φύσης μας ώστε ο ακατέργαστος λίθος να γίνει κυβικός.

Και τα δύο αυτά μαζί είναι εργαλεία του Πνεύματος όμως δεν μπορούμε να ανακαλύψουμε τη δύναμη του πνεύματος χωρίς το σώμα μας .Έτσι λοιπόν οι πέντε αισθήσεις στρατεύονται στο σκοπό ως όργανα σώματος και δυνάμεις ψυχής. Ξεκινώντας από την πρώτη περιοδεία ο **Εταίρος** έρχεται αντιμέτωπος με τον κόσμο των αισθήσεων. Οι αισθήσεις αποτελούν το υπόβαθρο κάθε γνώσης του ανθρώπου του παρέχουν την ικανότητα να γνωρίζει τον εαυτό του και τον κόσμο. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε τίποτα για τις μορφές της ύλης ή για τις μορφές της κίνησης παρά μονάχα με τις αισθήσεις μας. Δεν του μαθαίνει να τις χρησιμοποιεί, αυτό γίνεται στον πρώτο βαθμό, αλλά του διδάσκει την ύπαρξή τους θεωρητικά. Τον κάνει να συνειδητοποιεί ότι με αυτές έχει ένα εργαλείο για την πρώτη ανάλυση του χώρου στον οποίο κινείται, τον περνά δηλαδή στην φάση της συνειδητής χρήσης των αισθήσεων.

Με αυτά τα 5 εργαλεία, ο άνθρωπος γνωρίζει τον περιβάλλοντα χώρο και βάσει αυτών εξελίσσεται καθώς τα θεωρεί ως όργανα της ψυχής.

Απαραίτητη προϋπόθεση για την εξέλιξη όμως και την τελειοποίηση της ψυχής είναι η αρτιότητα και η σωστή λειτουργία του ανθρωπίνου οργανισμού. Όπως έλεγαν και οι αρχαίοι Έλληνες "**Νους υγιής εν**

σώματι υγιεί" διότι το μέσο της ενέργειας της ατομικής ψυχής είναι ο οργανισμός ο οποίος μέσω των αισθήσεων βοήθα την γνωστική ανάπτυξη της ψυχής. Αν η ψυχή δεν είναι άρτια και δεν λειτουργεί φυσιολογικά θα παραμείνει στάσιμη και αδρανής. Έτσι δεν θα δεχτεί πλήρως τις παραστάσεις του εξωτερικού κόσμου και τις εσωτερικές ροπές και διαθέσεις της καθιστώντας την ανίκανη να εκδηλωθεί πλήρως.

Σύμφωνα με την Ελληνική Μυθολογία 5 Μούσες δημιούργησαν τις 5 αισθήσεις μας. Η Κλειώ εφηύρε την ακοή η Μελπομένη την όραση, η Ερατώ την όσφρηση, η Ευτέρπη την γεύση και η Θάλεια την αφή. **Τι**

είναι όμως οι αισθήσεις? Οι αισθήσεις είναι τα όργανα του ανθρωπίνου σώματος τα οποία δέχονται τους ερεθισμούς που προέρχονται από τον εξωτερικό μας κόσμο και

διαβιβάζουν την εικόνα της μορφής ή του πράγματος, τον τύπο στο ψυχικό μας **Είναι** και μαζί με την συλλειτουργία του οργάνου του **Νου** δέχεται τις παραστάσεις ,τις ιδέες και τέλος τα νοήματα. Οι αισθήσεις είναι τα δώρα της φύσης και όχι η απόκτηση της λογικής μας, ωστόσο η χρήση αυτών πάντα υπόκειται στον λόγο. Ο Λόγος ορθά χρησιμοποιημένος επιβεβαιώνει τους κανονισμούς της φύσης.

Η όραση, η ακοή, η όσφρηση και η γεύση βρίσκονται σ' ένα ορισμένο σημείο του σώματος και βοηθούν τον άνθρωπο να αντιληφθεί και να κατανοήσει τα πράγματα γύρω του, να συντηρήσει τον εαυτό του και - σ' ένα ανώτερο επίπεδο -να απολαύσει την εκδήλωση της ομορφιάς στον κόσμο μέσω της Τέχνης, της Μουσικής, των αρωμάτων κτλ. Η αφή, διασπαρμένη σ' όλη την επιφάνεια του ανθρώπινου σώματος είναι πολύτιμη βοηθός των άλλων αισθήσεων. Ο άνθρωπος - δια μέσου των αισθήσεων -εξερευνά το περιβάλλον και ανακαλύπτει τους Φυσικούς Νόμους προσπαθώντας να φθάσει στη **Γνώση**. **Πόση γνώση όμως είναι**

προσιτή στον άνθρωπο μέσω των πέντε αισθήσεων;

Για κάθε σώμα, ο αισθητός κόσμος δημιουργείται μέσω της παρατήρησης της ψυχής του και γίνεται αισθητός μέσω των αισθήσεών του. Έτσι, από αυτή τη στιγμή της φυσικής γέννησης του σώματος και μετά, η ψυχή αναπτύσσει τις δύο βασικές της αρμοδιότητες, δηλαδή την τροφοδοσία αυτού του σώματος με συμπαντική ενέργεια ώστε να το διατηρεί στη ζωή, καθώς και την δημιουργία και υλοποίηση του αισθητού κόσμου γύρω του μέσω της παρατήρησής του. Ο Λεονάρντο Ντα Βίντσι έλεγε πως **"Κοινός νους είναι αυτός που κρίνει τα πράγματα όπως του τα παρουσιάζουν οι 5 αισθήσεις."**

Το πεπερασμένο των σωματικών αισθήσεων, μας ωθεί στην αναζήτηση και δραστηριοποίηση των αισθήσεων του πνεύματος. Το τυπικό μας λέει **"ότι ο όρος πέντε αισθήσεις δεν πρέπει να λαμβάνεται απόλυτα καθόσον πρόκειται για όργανα του σώματος και δυνάμεις της ψυχής με τις οποίες προσπαθούμε να γνωρίσουμε τον εξωτερικό κόσμο"**. Έτσι ίσως θα ήταν καλύτερο να μιλάμε για **ψυχική αίσθηση**. Με την ψυχική αίσθηση η ψυχή συνδέεται με τα όργανα του σώματος αλλά μπορεί να λειτουργήσει πέρα από τις αισθήσεις σε ανώτερα πνευματικά επίπεδα πέραν του ανθρώπινου επιπέδου . Η ψυχή αν καλλιεργηθεί κατάλληλα μπορεί να λάβει γνώση πέρα από τις 5 αισθήσεις και να αποκτήσει αντίληψη όλων των λειτουργιών της φύσης μέχρι του εσωτερικού λόγου των πραγμάτων και των μορφών του απείρου. Την ιδιότητα αυτή οι **Αλεξανδρινοί** την ονόμαζαν **άπλωση** ο δε **Πυθαγόρας** **κάτοψη**.

Οι πνευματικές αισθήσεις και δυνατότητες, δεν υπόκεινται σε αντικειμενικούς περιοριστικούς όρους, και η χρήση και ανάπτυξή τους μπορεί να οδηγήσει τον Τέκτονα στο πολυπόθητο **"Γνώθι Σ' Αυτόν"**. Με τον όρο αυτόν εννοούμε την γνωριμία των νόμων και των λειτουργιών του **Είναι** μας που είναι ίδιοι με τους παγκόσμιους φυσικούς νόμους. Πρέπει να μάθουμε να αφουγκραζόμαστε και να ακολουθούμε την πορεία του ανώτερου εαυτού μας δηλαδή της Ψυχής μας γνωρίζοντας την πολυπλοκότητα μας τις δυνάμεις και τις αδυναμίες μας . Μέσω της αυτοπαρατήρησης και της καταγραφής των σκέψεων και των συναισθημάτων μας οδηγούμαστε ευκολότερα στον δρόμο της αυτογνωσίας.

Για τον ρόλο των αισθήσεων έχουν γίνει ποικίλα σχόλια . Ο **Ηράκλειτος** πίστευε ότι ο άνθρωπος διαθέτει 2 όργανα για την γνώση της αλήθειας. Την αίσθηση και τον λόγο. Από αυτά, την μεν αίσθηση την θεωρούσε απατηλή ενώ τον λόγο τον δεχόταν ως κριτήριο. Ο **Δημόκριτος** πρέσβευε ότι υπάρχουν 2 μορφές γνώσεων μια **γνήσια** και μια **νόθα**. Με τον όρο νόθα εννοούσε την όραση την ακοή την οσμή την γεύση και την αφή ενώ γνήσια θεωρεί τον νου και την σκέψη. Ο **Πλάτων** δίδαξε πως το σύμπαν φτιάχτηκε σύμφωνα με το αμετάβλητο πρότυπο που γίνεται αντιληπτό μέσα από την σκέψη και την λογική. Για τον **Πλάτωνα** υπάρχουν κάποιες αμετάβλητες ,αυθύπαρκτες και νοητικές οντότητες οι **"Ιδέες"** καθώς υποστήριζε ότι τα αντικείμενα του αισθητού

κόσμου οφείλουν την ύπαρξη τους και την όποια αλήθεια τους στην σχέση τους με τις ιδέες ,ενώ από την άλλη οι αισθήσεις είναι εξ ορισμού υποκειμενικές και αποτελούν πηγή πλάνης επειδή ο αισθητός κόσμος είναι ένα μεταβαλλόμενο σύμπαν χωρίς σταθερότητα.

Αξίζει να αναφέρουμε και την άποψη της επιστήμης μέσω του φαινομένου της **Συναισθησίας**. Υπάρχουν άνθρωποι που μπορεί να ακούν τις γεύσεις η να βλέπουν χρώματα και σχήματα όταν ακούν ήχους και το αντίστροφο. Το ότι τα ερεθίσματα που δέχεται το μάτι μας μπορούμε να τα σχηματοποιήσουμε κατά αυτόν τον τρόπο μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι "**οι εντυπώσεις**" των αισθήσεων άρα και ο κόσμος που αντιλαμβανόμαστε είναι αποτέλεσμα της δομής του εγκεφάλου μας και όχι μια αντικειμενική πραγματικότητα.

Ο δεύτερος βαθμός εμπεριέχει πάντα έναν κίνδυνο, τον κίνδυνο της αλαζονείας, τον κίνδυνο της υπερβολικής εκτίμησης των δυνατοτήτων του Εταίρου που τον οδηγεί σε βιαστικές και υπερφίαλες κινήσεις. Οι γνώσεις του τέκτονα είναι πολλές, η εμπειρία του εξακολουθεί όμως να είναι μικρή. Σε αυτό το στάδιο είναι εύκολο να θεωρήσει , ότι κατέχει όλα όσα απαιτούνται, καθώς η μύηση που έχει λάβει συμβολίζει την ενήλικη ζωή του τέκτονα, όμως λείπει μία ακόμα γνώση, η σημαντικότερη από όλες, η γνώση που αποκτάται με την εμπειρία των λαθών του.

Τελειώνοντας ο εταίρος που θα ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του βαθμού, είναι ο σοφός κάτοχος της Γνώσης και γνωρίζοντας την ακριβή του θέση στον φυσικό κόσμο είναι ο Γεωμετρημένος τέκτονας και την γνώση του αυτή την ακτινοβολεί με την συμπεριφορά του και τις ενέργειες του, μετατρέποντας τον σε ζωντανό σύμβολο του βαθμού του και μάλιστα στο σπουδαιότερο, στον **Φωτοβόλο Αστέρα** που είναι το σύμβολο όχι απλώς του ανθρώπου αλλά του ενεργού ανθρώπου, που εκπέμπει το φως της γνώσης και της αλήθειας προς τους αδελφούς του, αλλά και προς τους αμήτους.

